

SEKSTET DOHNÁNYI'EGO

2024/2025

26.11

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

26.11.2024

wtorek / 19:00 / Sala Kameralna

Tuesday / 7 p.m. / Chamber Music Hall

abonament / subscription K1

Koncert kameralny / Chamber Music Concert

**ȘERBAN
SOULEZ LARIVIÈRE
DAROCH
CIEPLIŃSKI
CZOPKA
BIES**

Wydarzenie w ramach Sezonu Kulturalnego Rumunia – Polska 2024–2025 /
An event within the Romania–Poland Cultural Season 2024–2025

RUMUŃSKI
INSTYTUT
KULTURY

— ∪ Sezon Kulturalny
— ∩ Rumunia—Polska
— • 2024—2025

Wykonawcy Performers

Valentin Şerban – skrzypce / violin
Sào Soulez Larivière – altówka / viola
Tomasz Daroch – wiolonczela / cello
Andrzej Ciepliński – klarnet / clarinet
Gabriel Czopka – waltornia / horn
Tymoteusz Bies – fortepian / piano

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience
is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

George Enescu (1881–1955)

Aubade

na skrzypce, altówkę i wiolonczelę / *for violin, viola and cello* [4']
(1899)

Ralph Vaughan Williams (1872–1958)

Kwintet D-dur

na klarnet, waltornię, skrzypce, wiolonczelę i fortepian /
Quintet in D major for clarinet, horn, violin, cello and piano [25']
(1898)

Allegro moderato

Intermezzo: Allegretto

Andantino

Finale: Allegro molto

••• Przerwa (ok. 15 minut) / *Intermission* (ca 15 min.)

Ernő Dohnányi (1877–1960)

Sekstet C-dur op. 37

na fortepian, skrzypce, altówkę, wiolonczelę, klarnet i waltornię /
*Sextet in C major, Op. 37 for piano, violin, viola, cello, clarinet
and horn* [30']
(1935)

Allegro appassionato

Intermezzo: Adagio

Allegro con sentimento

Finale: Allegro vivace, giocoso

Omówienie programu

Paweł Markuszewski

Enescu

W pierwszej połowie XX wieku wymieniany wśród najznakomitszych postaci życia muzycznego, George Enescu, pozostaje dziś nieco w cieniu sławniejszych rówieśników: Béli Bartóka, Zoltána Kodály'a, Igora Strawińskiego czy Karola Szymanowskiego. Jego znaczenie dla muzyki rumuńskiej trudno jednak przecenić. Był wybitnym skrzypkiem, znakomitym kompozytorem, cenionym pedagogiem (jego uczniami byli między innymi Arthur Grumiaux, Yehudi Menuhin czy Stanisław Wisłocki), dyrygentem, pianistą... Większą część życia spędził we Francji i tam powstały najważniejsze utwory: orkiestrowe *Rapsodie rumuńskie*, kwartety smyczkowe czy sonaty skrzypcowe. Istotną część spuścizny Enescu stanowi kameeralistyka – pisał także kwartety fortepianowe, sonaty wiolonczelowe oraz liczne dzieła na rozmaitą, często nietypową obsadę.

Skomponowana przez osiemnastoletniego twórcę *Aubade* zabrzmiała po raz pierwszy jesienią 1899 roku w Bukareszcie. Na skrzypcach grał sam Enescu, na altówce Edouard Loebel, a na wiolonczeli Dimitrie Dinicu. Trzy lata później Enescu opublikował utwór w opracowaniu na skrzypce i fortepian; istnieje również wersja na duet fortepianowy.

Aubade, znana też pod hiszpańską nazwą *alborada*, to poranna pieśń miłosna, odpowiednik wieczornej serenady (początkowo zresztą utwór miał nosić właśnie tytuł *Serenada*). *Aubade* (lub *alborada*) pojawiała się już wcześniej w twórczości między innymi Georges'a Bizeta, Emmanuela Chabriera, Édouarda Lalo czy Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, później słynne utwory tego gatunku stworzyli między innymi Francis Poulenc i Maurice Ravel.

Dzieło Enescu to krótka, efektowna miniatura, oparta na wesołej, bezpretensjonalnej melodii, pojawiającej się kolejno w poszczególnych partiach. Pozostałe instrumenty tria towarzyszą melodii, naśladując brzmienie gitary. Środkowa część utworu ma nieco żywszy charakter, przywodzący na myśl ludowy taniec. Potem

ponownie powraca początkowy temat, a w finałowym fragmencie pojawia się cytat z ówczesnego hymnu Rumunii, *Trăiască Regele* (*Żyj długo, Królu*). To niewątpliwie ukłon kompozytora w kierunku rumuńskiej rodziny królewskiej, która wspierała go wówczas finansowo, umożliwiając studiowanie w Paryżu.

Vaughan Williams

Ralph Vaughan Williams, uważany za największego brytyjskiego symfonika, ceniony za znakomite dzieła orkiestrowe, sceniczne, wokalnie-instrumentalne i chóralskie, pozostawił po sobie także znaczącą liczbę utworów kameralnych, przeznaczonych przede wszystkim na instrumenty smyczkowe. Karierę muzyczną rozpoczął stosunkowo późno; *Kwintet D-dur*, napisany w 1898 roku przez dwudziestosześcioletniego twórcę, jest więc jedną z jego pierwszych dojrzałych kompozycji.

Utwór został przeznaczony na dość nietypowy skład: klarnet, waltornię, skrzypce, wiolonczelę i fortepian. Po raz pierwszy zabrzmiał 5 czerwca 1901 roku w Londynie podczas jednego z koncertów kameralnych, organizowanych przez klarnecistę George'a A. Clintona, który wziął udział w prawykonaniu. Potem odbyło się jeszcze kilka prezentacji *Kwintetu*, z kompozytorem przy fortepianie. W 1903 roku Vaughan Williams pisał w liście do jednego z krytyków muzycznych, że uważa *Kwintet D-dur* za jeden ze swych najważniejszych utworów. Później jednak zabronił jego wykonywania, podobnie jak wielu innych kompozycji – i przez kolejne niemal sto lat dzieło pozostawało w całkowitym zapomnieniu. Dopiero pod koniec minionego stulecia wdowa po kompozytorze zgodziła się na publikację *Kwintetu*. W 2001 roku utwór zabrzmiał ponownie i od tej pory bywa coraz częściej wykonywany na światowych estradach.

Słuchacze zaznajomieni z późniejszymi dokonaniem Vaughana Williamsa zdziwią się zapewne, nie odnajdując w *Kwintecie* prawie żadnych elementów charakterystycznych dla języka muzycznego tego kompozytora. Utwór przypomina chwilami muzykę... Johannes Brahmsa, a w trzeciej części pojawia się nawet cytat z *IV Symfonii* niemieckiego twórcy. Biograf angielskiego kompozytora, Michael Kennedy, stwierdził, że *Kwintet* brzmi jak „zanglicyzowany Brahms z poczuciem humoru”. Już w początkowym *Allegro moderato* można usłyszeć ów dowcip. Zgodnie z klasycznymi wzorcami, *Kwintet* składa się z czterech części; jedynie dwa środkowe ogniwa są zamienione miejscami. Drugi ustęp to iskrzące się humorem i mieniące

barwami *Intermezzo* w tempie *Allegretto*. Dalej zaś następuje liryczne *Andantino*, przechodzące płynnie w taneczny finał – *Allegro molto*.

Dohnányi

Choć Ernő Dohnányi (znany też jako Ernst von Dohnányi) był zaledwie o cztery lata starszy od Béli Bartóka, ojca nowoczesnej muzyki węgierskiej (z którym zresztą blisko się przyjaźnił), to jednak do końca życia pozostał wierny neoromantycznej stylistyce. Ceniony przede wszystkim jako znakomity pianista, pozostawił również niewielką, ale interesującą spuściznę kompozytorską, z której stosunkowo najczęściej wykonywane są *Wariacje na temat piosenki dziecięcej* na fortepian i orkiestrę. Wśród jego dzieł kameralnych istotne miejsce zajmuje ostatnie – *Sekstet C-dur* op. 37.

Utwór powstał w 1935 roku. Dohnányi, pełniący wtedy rozliczne funkcje – dyrektora muzycznego orkiestry Filharmonii Budapeszteńskiej, rektora tamtejszej Akademii Muzycznej, dyrektora muzycznego węgierskiego radia – cierpiał wówczas na zakrzepicę, przez co musiał spędzić kilka miesięcy w łóżku. Czas wolny od zawodowych obowiązków wykorzystał na intensywną pracę twórczą. *Sekstet*, przeznaczony na nietypową obsadę: klarnet, waltornię, skrzypce, altówkę, wiolonczelę i fortepian, zabrzmiał po raz pierwszy 17 czerwca 1935 roku w Budapeszcie.

O ile jako pianista Dohnányi określany był często następcą Liszta, o tyle w jego twórczości kompozytorskiej widoczne są raczej wpływy Brahmsa, który zresztą mocno wspierał węgierskiego twórcę u progu kariery. W *Sekstecie* przejawiają się one przede wszystkim w tradycyjnej, czteroczęściowej formie, wytworności i elegancji, znakomicie wyważonych proporcjach między partiami poszczególnych instrumentów. Uważny słuchacz dostrzeże tu jednak także nowsze rozwiązania kompozytorskie, takie jak niekonwencjonalne zwroty harmoniczne czy wpływy jazzu i ragtime'u.

Część pierwsza, potężne *Allegro appassionato*, utrzymana jest w formie sonatowej, opartej na trzech tematach. Nastrój tego ustępu jest posępny, pełen niepokoju; na pierwszy plan wysuwają się gwałtowne kontrasty i dramatyczna ekspresja, przywodząca chwilami na myśl muzykę Gustava Mahlera. Dalej następuje nastrojowa część wolna, *Intermezzo* w tempie *Adagio*, przerwana jednak przez ponury, złowieszczy marsz, narastający powoli aż do kulminacji. Dopiero w zakończeniu *Intermezza* powraca początkowy, spokojny nastrój. Część trzecia, *Allegro con sentimento*, pełni rolę

scherza, utrzymanego jednak w nietypowej formie, zbliżonej do wariacji. W końcowym fragmencie pojawia się główny temat części pierwszej. Zaskakujący finał, *Allegro vivace, giocoso*, utrzymany jest w radosnym, wręcz figlarnym nastroju. Główny temat przywodzi na myśl inspiracje jazzowe, dalej pojawiają się echa wiedeńskiego walca, a w zakończeniu ponownie powraca temat z pierwszej części *Sekstetu*.

Short programme note

Paweł Markuszewski

The aubade, also known by its Spanish name 'alborada', is a morning love song, the equivalent of an evening serenade. George Enescu composed his *Aubade* for violin, viola and cello at the age of eighteen, in 1899. It is a short, attractive miniature, based on a cheerful, unpretentious melody that appears in each part successively. The other instruments of the trio accompany the melody, mimicking the sound of the guitar. The middle section of the piece has a slightly livelier character, reminiscent of a folk dance. Then the initial theme returns, and the final section features a quotation from the Romanian national anthem of the time, 'Trăiască Regele' [Long live the king].

The Quintet in D major for clarinet, horn, violin, cello and piano, composed in 1898, is one of the first mature compositions by Ralph Vaughan Williams. Although the composer was initially pleased with his work, he later banned its performance, and the Quintet did not see the light of day again until almost a century later, in 2001. In keeping with Classical models, the work consists of four movements. At times, it is reminiscent of the music of Johannes Brahms, and the third movement even features a quotation from the German composer's Fourth Symphony.

The Sextet in C major, Op. 37 for clarinet, horn, violin, viola, cello and piano, composed in 1935, is the last chamber work by Ernő [Ernst von] Dohnányi. It is a refined work, full of elegance, with exquisitely balanced proportions between the parts of the instruments, in the traditional four-movement form. However, an attentive listener will also notice newer compositional solutions (unconventional harmonic turns, jazz and ragtime influences). The first three movements display a dramatic, at times even sombre, character. They are contrasted by a joyful, surprising finale, evoking echoes of jazz and the Viennese waltz.

Valentin Șerban

skrzypce / violin

Rumuński skrzypek, ceniony za niezwykle wrażliwość muzyczną. Edukację rozpoczął w rodzinnym mieście Brașov w szkole muzycznej i na Uniwersytecie Transylwańskim. Jego pierwszymi nauczycielami byli m.in. Ștefan Gheorghiu, Adam Han-Górski i Ilarion Ionescu-Galați. Studia magisterskie kontynuował na Kunstuniversität Graz (klasa Silvii Marcovici). Swoje umiejętności doskonalił pod kierunkiem Leonidasa Kavakosa, Ivry Gitlisa, Davida Grimala, Mihaeli Martin i Christoha Wynekena.

Valentin Șerban prowadzi aktywną działalność jako solista i nauczyciel. Swoimi interpretacjami koncertów skrzypcowych zdobywa szerokie uznanie odbiorców. Angażuje się także w oryginalne projekty kameralne. Współpracował z takimi artystami, jak Midori, Alina Pogostkina, Andrei Ionit,ă, Erik Schumann, Alissa Margulis, Alexander Buzlov, Konstantin Heidrich, Claudio Bohorquez, Julia Hamos, Viviane Hagner, Vladimir Mendelssohn, Philippe Graffin oraz Nicolas Dautricourt. Występował w wielu prestiżowych salach koncertowych, m.in. Philharmonie

de Paris, Konzerthaus Berlin, Queen Elisabeth Hall w Antwerpii, Rumuńskie Ate-
neum w Bukareszcie, Opera de Dijon i Le Volcan w Le Havre (Francja).

Udział Valentina Şerbana w licznych kursach mistrzowskich, międzynarodowych
konkursach, jak również gra w paryskiej orkiestrze Les Dissonances przyniosły
mu rozpoznawalność w świecie muzycznym. Jednym z najważniejszych osiągnięć
artysty jest zdobycie głównej nagrody na George Enescu International Violin
Competition (2021).

Romanian violinist, acclaimed for his extraordinary musical sensitivity, Valentin
Şerban began his musical education in his hometown of Braşov (music school,
Transilvania University). His first teachers included Ştefan Gheorghiu, Adam
Han-Górski and Ilarion Ionescu-Galaţi. He continued his master's studies at
Kunstuniversität Graz (Silvia Marcovici's class). He honed his skills under Leonidas
Kavakos, Ivry Gitlis, David Grimal, Mihaela Martin and Christoph Wyneken.

Valentin Şerban is active as a soloist and teacher. With his interpretations of violin
concertos, he wins wide recognition from audiences. He also engages in original
chamber music projects. He has collaborated with artists such as Midori, Alina
Pogostkina, Andrei Ioniţă, Erik Schumann, Alissa Margulis, Alexander Buzlov,
Konstantin Heidrich, Claudio Bohórquez, Julia Hamos, Viviane Hagner, Vladimir
Mendelssohn, Philippe Graffin and Nicolas Dautricourt. He has performed in
prestigious concert halls such as the Philharmonie de Paris, the Konzerthaus Berlin,
the Queen Elisabeth Hall in Antwerp, the Romanian Athenaeum in Bucharest,
the Opéra de Dijon and Le Volcan in Le Havre (France).

Valentin Şerban's participation in numerous masterclasses, international competi-
tions, as well as his playing in the Parisian orchestra Les Dissonances have brought
him recognition in the musical world. One of his most important achievements is
winning the main prize at the George Enescu International Violin Competition (2021).

Sào Soulez Larivière

altówka / viola

Urodzony w Paryżu francusko-holenderski altowiolista, zachwycający publiczność swoją grą i oryginalnym doбором repertuaru. Stara się popularyzować muzykę klasyczną i zmieniać jej postrzeganie we współczesnym świecie. Jest laureatem Międzynarodowego Konkursu Muzycznego Praska Wiosna (I nagroda), a także Oskar Nedbal International Viola Competition, International Max Rostal Competition, Cecil Aronowitz International Viola Competition oraz International Johannes Brahms Competition.

Edukację muzyczną rozpoczął od gry na skrzypcach. Otrzymał stypendium na naukę u Natashy Boyarsky w Yehudi Menuhin School w Anglii. Pod koniec nauki w szkole zdecydował się poświęcić grze na altówce.

Obecnie mieszka w Berlinie, gdzie ukończył studia licencjackie u Tabei Zimmermann w Hochschule für Musik Hanns Eisler. Tytuł magistra uzyskał w Kronberg Academy. W 2023 roku objął funkcję profesora altówki na Uniwersytecie Mozarteum w Salzburgu.

Sào Soulez Larivière jest laureatem Fanny Mendelssohn Förderpreis; nagroda ta umożliwiła mu wydanie debiutanckiego albumu *Impression* (2021). Został nagrodzony tytułem Young Artist of the Year 2023 w ramach International Classical Music Awards (ICMA). Otrzymał nominację do programu Rising Stars pod auspicjami European Concert Hall Organisation (ECHO), dzięki czemu w sezonie 2024/2025 wystąpi w najważniejszych salach koncertowych Europy.

Artysta gra na altówce wykonanej przez Fréderica Chaudière'a w 2013 roku.

Paris-born French-Dutch viola player, delights audiences with his playing and original choice of repertoire. He strives to popularise classical music and change its perception in the contemporary world.

He is the winner of the Prague Spring International Music Competition (First Prize), as well as the Oskar Nedbal International Viola Competition, the International Max Rostal Competition, the Cecil Aronowitz International Viola Competition and the International Johannes Brahms Competition.

He began his musical education by playing the violin. He received a scholarship to study with Natasha Boyarsky at the Yehudi Menuhin School in England. Towards the end of school, he decided to devote himself to playing the viola.

He currently lives in Berlin, where he completed his undergraduate studies with Tabea Zimmermann at the Hochschule für Musik Hanns Eisler. He received his master's degree from the Kronberg Academy. In 2023, he took up the position of viola professor at the Mozarteum University Salzburg.

Sào Soulez Larivière is the winner of the Fanny Mendelssohn Förderpreis; this prize enabled him to release his debut album *Impression* (2021). He was awarded the International Classical Music Awards' (ICMA) title 'Young Artist of the Year 2023'. Thanks to a nomination to the ECHO Rising Stars programme, in the 2024/2025 season he will perform in Europe's most important concert halls.

The artist plays the viola made by Fréderic Chaudière in 2013.

Tomasz Daroch

wiolonczela / cello

Urodził się w 1989 roku w Łodzi. Jest absolwentem Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Mannheim (dyplom z wyróżnieniem) oraz Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi (w 2018 roku uzyskał tam stopień doktora sztuk muzycznych i obecnie pracuje na stanowisku adiunkta). Od 2019 roku jest liderem grupy wiolonczel NFM Orkiestry Leopoldinum.

Jest laureatem m.in. Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego (Grand Prix i I nagroda), Pablo Casals International Cello Competition w Budapeszcie (II nagroda), Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego Antonio Janigro w Zagrzebiu (III nagroda), Międzynarodowego Konkursu Indywidualności Muzycznych im. Aleksandra Tansmana w Łodzi (II nagroda) i Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej (I nagroda). Jako solista i kameralista występował na wielu międzynarodowych festiwalach w Europie, Stanach Zjednoczonych, Brazylii i Meksyku. Od 2011 roku współtworzy kwartet wiolonczelowy Polish Cello Quartet, organizuje także Międzynarodową Akademię Wiolonczelową.

Artysta dokonał wielu nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji oraz rozgłośni niemieckich i francuskich. Najnowsze pozycje w jego dorobku fonograficznym to m.in. *Chopin Project* (CD Accord), a także album *Monologue* (DUX) z polskimi kompozycjami na wiolonczelę solo (nagroda Fryderyk 2023 w kategorii Album Roku – Recital Solowy).

Born in 1989 in Łódź, Tomasz Daroch is a graduate of the Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Mannheim (diploma with distinction) and the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź (where he received his doctorate in musical arts in 2018 and currently works as an assistant professor). Since 2019, he has been the leader of the cello group of the NFM Leopoldinum Orchestra.

He is a laureate of, among others, the Witold Lutosławski International Cello Competition (Grand Prix and First Prize), the Pablo Casals International Cello Competition in Budapest (Second Prize), the International Antonio Janigro Cello Competition in Zagreb (Third Prize), the Aleksander Tansman International Competition of Musical Personalities in Łódź (Second Prize) and the Michał Spisak International Music Competition in Dąbrowa Górnicza (First Prize). As a soloist and chamber musician he has performed at many international festivals in Europe, the United States, Brazil and Mexico. Since 2011, he has been co-founding the Polish Cello Quartet and organising the International Cello Academy.

The artist has made numerous recordings for Polish Radio and TVP as well as German and French radio stations. The most recent items in his phonographic output include the *Chopin Project* (CD Accord), as well as the album *Monologue* (DUX) with Polish compositions for solo cello (Fryderyk 2023 award in the category Album of the Year – Solo Recital).

Andrzej Ciepliński

klarnet / clarinet

Zdobył szerokie uznanie publiczności, występując jako solista z takimi orkiestrami, jak Sinfonieorchester Basel, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie, AUKSO Orkiestra Kameralna Miasta Tychy, Orkiestra Polskiego Radia w Warszawie, Orkiestra Symfoniczna Radia Słowackiego, Orkiestra Symfoniczna Lwowskiej Filharmonii Narodowej, Orkiestra Filharmonii Opolskiej i Orkiestra Filharmonii Sudeckiej.

Jako reprezentant Polskiego Radia zdobył prestiżowy tytuł New Talent of The Year na Międzynarodowym Forum Młodych Wykonawców w Bratysławie, organizowanym przez Europejską Unię Radiową (EBU). Laureat wielu konkursów klarinetowych. W 2022 roku ukazała się debiutancka płyta artysty *Irrberge*, nagrana wspólnie z pianistą Tymoteuszem Biesem (DUX). Album został nominowany do nagrody Fryderyk 2023.

Andrzej Ciepliński prowadzi ożywioną działalność kameralną. Występował na wielu renomowanych festiwalach. Kontynuując działalność swojego dziadka, puzonisty

Juliusza Pietrachowicza, artysta współpracuje z kompozytorami, angażując się w tworzenie nowej literatury klarnetowej. W 2024 roku zainaugurował Polin Music Festival, wykonując dedykowany mu Koncert klarnetowy *Tfiles* Alexa Weisera. W swoim repertuarze posiada wszystkie dzieła klarnetowe Krzysztofa Pendereckiego oraz Mieczysława Wajnberga.

Jest absolwentem Hochschule für Musik w Bazylei (klasa mistrzowska François Benda) oraz Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach (klasa Arkadiusza Adamskiego).

Andrzej Ciepliński has won widespread acclaim, performing as a soloist with such orchestras as Sinfonieorchester Basel, Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, Szczecin Philharmonic Orchestra, AUKSO Chamber Orchestra of the City of Tychy, Polish Radio Orchestra in Warsaw, Slovak Radio Symphony Orchestra, Lviv National Philharmonic Symphony Orchestra, Opole Philharmonic Orchestra and Sudecka Philharmonic Orchestra.

As a representative of Polish Radio, he won the prestigious title 'New Talent of The Year' at the International Forum of Young Performers in Bratislava, organised by the European Broadcasting Union (EBU). Andrzej Ciepliński is also a winner of numerous clarinet competitions. The artist's debut album *Irrberge*, recorded with pianist Tymoteusz Bies (DUX), was released in 2022. The CD was nominated for the Fryderyk 2023 award.

Andrzej Ciepliński is active in chamber music. He has performed at many renowned festivals. Continuing the work of his grandfather, trombonist Juliusz Pietrachowicz, the artist is committed to creating new clarinet literature. In 2024, he inaugurated the Polin Music Festival with a performance of Alex Weiser's *Tfiles* Clarinet Concerto, dedicated to him. His repertoire includes all clarinet works by Krzysztof Penderecki and Mieczysław Weinberg.

He is a graduate of the Hochschule für Musik in Basel (master class by François Benda) and the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice (class of Arkadiusz Adamski).

Gabriel Czopka

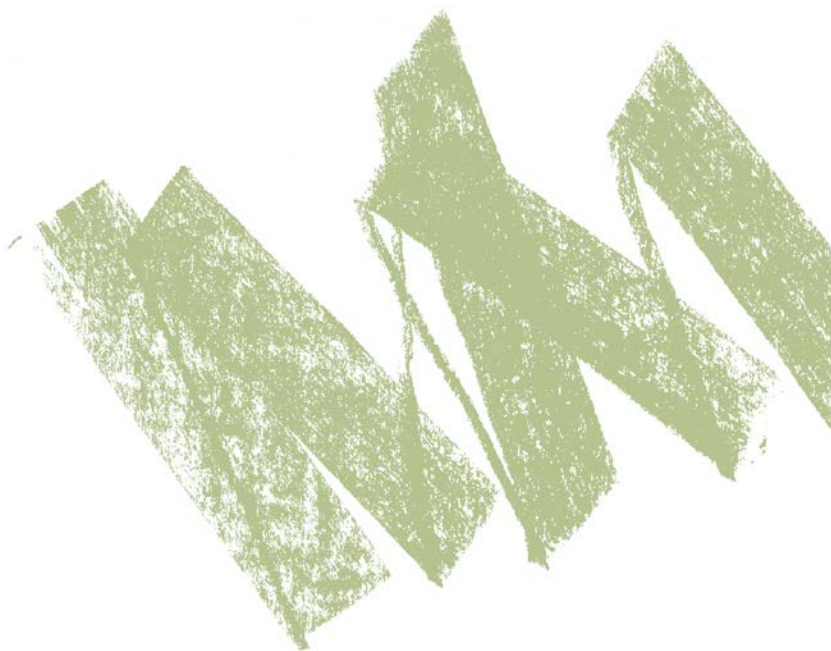
waltornia / horn

Urodził się w 1986 roku we Wrocławiu. Naukę gry na waltorni rozpoczął w wieku szesnastu lat pod kierunkiem swojego ojca, Czesława Czopki w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Stanisława Moniuszki w Wałbrzychu. W roku 2011 ukończył studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie Adama Wolnego. Podczas studiów doskonalił też swoje umiejętności w klasie Jacka Muzyka w Buffalo (USA).

W 2009 roku został przyjęty do Orkiestry Filharmonii Wrocławskiej, następnie był pierwszym waltornistą Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus im. Jerzego Semkowa a od 2010 roku jest solistą Orkiestry Filharmonii Narodowej w Warszawie. Oprócz tego w sezonie 2015/2016 był kontraktowym waltornistą w Buffalo Philharmonic Orchestra. Jest członkiem zespołu Hornet Quartet, z którym koncertuje i występuje podczas festiwali w Polsce i za granicą. Prowadzi zajęcia indywidualne podczas kursów muzycznych Teremiski Horn Camp oraz na największym w tej części Europy międzynarodowym festiwalu instrumentów blaszanych CORNO Brass Music Festival w Zielonej Górze.

Born in 1986 in Wrocław, Gabriel Czopka began playing the horn at the age of 16 under the tutelage of his father Czesław Czopka at the Stanisław Moniuszko Primary and Secondary Music School in Wałbrzych. In 2011, he completed his studies in the Adam Wolny class at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław. As a student he also honed his musicianship in Jacek Muzyk's class in Buffalo, USA.

In 2009, he joined the Wrocław Philharmonic Orchestra as a French horn player. He subsequently became first French hornist of the Jerzy Semkow Polish Sinfonia Iuventus Orchestra and since 2010, has been a soloist at the Warsaw Philharmonic. In addition, in the 2015/2016 concert season, he was contracted to play the French horn with the Buffalo Philharmonic Orchestra. He is a member of the Hornet Quartet, with which he has given concerts and appeared in festivals in both Poland and abroad. He teaches individual classes during Teremiski Horn Camp and at the CORNO Brass Music Festival in Zielona Góra, which is the largest festival of its kind in this part of Europe.

Tymoteusz Bies

fortepian / piano

Pianista, kompozytor, producent muzyczny. Absolwent Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie Zbigniewa Raubo (2018). Od 2020 roku jest asystentem w Katedrze Fortepianu oraz Katedrze Kameralistyki macierzystej uczelni. Laureat ponad 30 konkursów, m.in. Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina, International Piano Competition of Friuli Venezia Giulia czy Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Karola Szymanowskiego.

Prowadzi aktywną działalność koncertową w Polsce i za granicą. Gościł m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Chopinowskim w Dusznikach-Zdroju, Festiwalu Chopin i Jego Europa oraz Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethovena. Koncertował z wieloma polskimi orkiestrami pod batutą m.in. Juozasa Domarkasa, Lawrence'a Fostera czy Domingo Hindoyana.

Wydał cztery albumy studyjne: *Mozart, Chopin* (Fundacja Piotra Klera 2017); *Backwards: Schubert, Chopin, Szymanowski* (KNS Classical 2020); *Irrberge* (DUX 2022) i *Bach: Goldberg*

Variations (DUX 2023). W latach 2020–2022 pełnił funkcję artysty rezydenta Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach.

Jest autorem muzyki filmowej. W 2021 roku wziął udział w produkcji filmu *Chleb i sól* (reż. Damian Kocur) jako odtwórca głównej roli i wykonawca utworów fortepianowych. Obraz ten otrzymał szereg nagród na festiwalach filmowych na całym świecie. Tymoteusz Bies został uhonorowany nagrodą Jantar 2023 „za odkrycie aktorskie – rolę męską” na Festiwalu Młodzi i Film w Koszalinie.

Pianist, composer, music producer. Graduate of the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice in the class of Zbigniew Raubo (2018). Since 2020, he has been an assistant in the Piano Department and the Chamber Music Department of his alma mater. He is the winner of more than 30 competitions, including the National Fryderyk Chopin Piano Competition, the International Piano Competition of Friuli Venezia Giulia and the Karol Szymanowski International Music Competition.

He is actively involved in concert activities in Poland and abroad. He has been a guest at, among others, the International Chopin Festival in Duszniki-Zdrój, the Chopin and His Europe Festival and the Ludwig van Beethoven Easter Festival. He has given concerts with many Polish orchestras under the baton of, among others, Juozas Domarkas, Lawrence Foster and Domingo Hindoyan.

He has released four studio albums: *Mozart, Chopin* (Piotr Kler Foundation 2017), *Backwards: Schubert, Chopin, Szymanowski* (KNS Classical 2020), *Irrberge* (DUX 2022) and *Bach: Goldberg Variations* (DUX 2023). From 2020 to 2022, he was an Artist in Residence with the Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice.

He is an author of film music. In 2021, he took part in the production of the film *Bread and Salt* (*Chleb i sól*; directed by Damian Kocur) as a lead actor and performer of piano pieces. This picture received a number of awards at film festivals around the world. Tymoteusz Bies was honoured with the Jantar 2023 award ‘for the discovery of an actor – a male role’ at the Youth and Film Festival in Koszalin.

Kalendarz koncertowy Concert Calendar

29.11

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Szymon Paczkowski

wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

29.11

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription D1, Z1

30.11

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription D2, Z2

**Orkiestra i Chór Filharmonii
Narodowej / Warsaw
Philharmonic Orchestra and Choir**
**Chór Artos im. Władysława
Skoraczewskiego przy Teatrze
Wielkim – Operze Narodowej /
Władysław Skoraczewski Artos
Choir at the Teatr Wielki –
Polish National Opera**
Maxime Pascal – dyrygent /
conductor
Andrew Staples – tenor
Judith Chemla – głos recytujący /
recitig voice

Beethoven, Strawiński / Stravinsky

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa /
Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Urszula Ciołkiewicz-Latek

**Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination**
Martyna Ćwiek

**Tłumacz współpracujący /
Co-operating translator**
John Comber

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price 15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Polska Grupa Energetyczna

Sponsor Roku / Sponsor of the Year

TAVEX

Partnerzy / Partners

Patroni medialni / Media Partners

